

๖๗

น้ำหยดทีละดิ่งยังเต็มตุ่ม

น้ำหยดทีละดิ่งยังเต็มตุ่ม

ฉะนั้นเราต้องปฏิบัติไปเรื่อย ๆ

มีบุญอะไรก็พยายามทำเรื่อยไป

สักวันหนึ่งคงเต็มด้วยบุญ เหมือนน้ำหยดทีละดิ่ง
ยังเต็มตุ่มได้

ถ้าไม่ปฏิบัติก็เหมือนกับไม่มีน้ำสักหยด

ถ้าปฏิบัติไปเรื่อย ๆ วันหนึ่งเราคงได้รู้จักกับเขา
บ้าง

ในเมื่อบารมีตอนนี้ของเรายังไม่เต็ม ก็ต้องขวน-
ขวายไปเรื่อย ๆ ทีละนิดทีละหน่อย

อย่าชี้แจงเป็นอันขาด

อย่ามัวไปห่วงคนอื่นเขามากเกินไป

เราต้องทำให้ตัวเราเองมาก ๆ

เพราะเวลาเราตายแล้ว ใครก็ช่วยเราไม่ได้

นอกจากเราจะช่วยตัวเราเอง เราทำเราก็ได้

จงสู้สิ...สู้ก็ตาย ไม่สู้ก็ตาย
สู้ดีกว่านะ สู้ให้ถึงที่สุด สู้จนหมดอายุขัย จะได้
แค่นั้นก็เอาแค่นั้น

เราต้องเตือนตัวเราเอง
เพราะเราทำของเราเอง
เราทำมากได้มาก
ทำน้อยได้น้อย
ยายทำยายก็ได้ คุณก็ไม่ได้
คุณทำคุณก็ได้
เพราะฉะนั้นก็ทำมาก ๆ ไว้ก่อน
เราทำทุก ๆ วัน ก็ได้ทุก ๆ วัน
ทำให้ถึงที่สุด

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘